ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 429. — 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1885. — ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Εστιας: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 481

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΙ ΚΟΡΑΙ ὑπὸ Χρ. Τσούντα.
ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ, διήγημα Ed. About.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ βιβλιοκρισία ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Ο ΑΝΕΜΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΖΩΝΗ.
ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου ἀπεστάλη τὸ ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς πρὸς ὀργάνωσιν τῆς παγκοσμίας Ἐκθέσεως τοῦ 1889 ἐν Παρισίοις συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν πρώτων ἐκρίθη ἐπάναγκες ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἡ εἰς δύο μεγάλα τμήματα διαίρεσις τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομημάτων· εἰς τὸ τμῆμα, ἐν ᾧ θὰ ἐπιδειχθῶσιν αἱ πνευματικαὶ πρόοδοι, καὶ εἰς ἐκεῖνο, ἐν ᾧ θὰ ἐκτεθῶσι τὰ προϊόντα ἑκάστου ἔθνους. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναπτύξῃ μεγάλως τὰς ἐπιστημονικὰς διαλέξεις καὶ τὰ διεθνῆ συνέδρια, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πλήρους αὐτῶν ἐπιτυχίας ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ 1878· προτίθεται δ' ὅπως δι' αὐτῶν παράσχῃ οἱονεὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν κατακτήσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος. Παρὰ τὰς βιβλιοθήκας, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς αἰθούσας τῶν ἀναγνωσμάτων θέλει ἐγκατασταθῇ διεθνὴς χῶρος, συνενῶν πάντα τὰ τὸν ὑλικὸν βίον ἐπιρρωννύοντα. Ἐλήφθη πρόνοια ὅπως τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἐκθέσεως εἶνε ὡς οἱόν τε ἐγγύτερον τοῦ κέντρου τῶν Παρισίων.

Ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ 1889 τὰ γεωργικὰ προϊόντα θέλουσι καταταχθῇ κατὰ τρόπον κρείττονα τῶν προηγηθεισῶν Ἐκθέσεων καὶ σχηματίσει οὕτω δι' ἑκάστην χώραν σύνολόν τι, ἐξ οὗ θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὅρων τῆς παραγωγῆς καὶ αἱ μέθοδοι, τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις. Τὰ ἀγροτικὰ ἐκθέματα ἑκάστης ἐπικρατείας θέλουσι παράσχει σαφῆ, ἀκριβῆ καὶ πλήρη ἰδέαν τῆς καλλιεργείας, τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς καὶ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς διενεργεῖται.

Τὰ μέγαρα τῆς Ἐκθέσεως θέλουσιν ἀνεγερθῇ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως. Ἡ ἐπιτροπή, ἀποκρουσασα τὴν ἰδέαν οἰκοδομῆς ἑνὸς μόνου μεγάρου, σκοπεῖ νὰ ἀνεγείρῃ δύο τοιαῦτα, ἅτινα θὰ περιλαμβάνωσι τὸ μὲν τὰς Τέχνας, τὸ δὲ τὰς Ἐπιστήμας. Ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως ἀμφότερα ταῦτα κατασκευασθῶσι μόνιμα· διότι αἱ οἰκοδομαὶ αἱ ὡρισμέναι διὰ τὰς εἰδικὰς καὶ περιοδικῶς τελουμένας ἐκθέσεις, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὰς τελουμένας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης καὶ δεομένας ἀφθόνων μέσων, οἷον ὕδατος, φωταερίου, ἀτμοῦ, ἠλεκτρισμοῦ, ἐλλείπουσιν ἐν Παρισίοις, ἀνεπαρκοῦς ὄντος τοῦ Βιομηχανικοῦ Μεγάρου.

Τὰ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως οἰκοδομήματα, συγκείμενα ἐκ τοῦ παλατίου τῶν Τεχνῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐπιστημῶν, ἐκ τοῦ Τμήματος τῶν μηχανῶν, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μεσολαβούντων κτιρίων θέλουσι κατάσχει ἐπιφάνειαν 280,000 μέτρων.

Τὸ σύνολον τῶν ἀναγκαιουσῶν πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἐγκαθίδρυσιν δαπανῶν ἐξετιμήθη εἰς 50 ἑκατομμύρια. Τὰς δαπάνας ταύτας θέλουσι καλύψει πρόσοδοι, ὡς ἐξῆς ὑπολογιζόμεναι· 28 ἑκατομμύρια ἐξ ἐπιχορηγίας τοῦ Κράτους καὶ τῆς πόλεως· ἐκ τῶν ἐπισκέψεων ἡμέρας καὶ νυκτὸς 14 ἑκατομμύρια· ἐκ διαφόρων ἄλλων χορηγήσεων 15 ἑκατομμύρια, 1 ἑκατομμύριον ἐξ ἀναπωλουμένων εἰδῶν, ἐν συνόλῳ 58 ἑκατομμύρια· ἐξ οὗ ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ἔκθεσις τοῦ 1889 θέλει παράσχει κέρδος. Πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσε τὴν σύστασιν βοηθητικῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν Ἔκθεσιν ἐκ κεφαλαίου οὐχὶ κατωτέρου τῶν 10 ἑκατομμυρίων οὐδ' ἀνωτέρου τῶν 25, μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως ὅτι μόνον ἐν περιπτώσει ἐξαντλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ τοῦ κράτους χορηγηθησομένων 28 ἑκατομμυρίων, ἅτινα ἐν πρώτοις θέλουσι δαπανηθῇ εἰς τὴν Ἔκθεσιν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ὁλικῶν προσόδων τῆς Ἐκθέσεως γενήσεται χρῆσις τῶν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας. Τὰ κέρδη δὲ τῆς Ἐκθέσεως θέλουσι διανεμηθῇ μεταξὺ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, τοῦ Κράτους, καὶ τῆς Βοηθητικῆς Ἑταιρίας, ἀναλόγως τῶν δαπανῶν καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας συνεζητήθη τὸ θέμα διὰ τὸ ποιητικὸν διαγώνισμα, ὅπερ κριθήσεται κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος. Μετὰ τὰς ἀκουσθείσας γνώμας τινῶν ἀκαδημαϊκῶν, ἄλλων μὲν φρονούντων ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς διαγωνισθησομένους ἡ ἐκλογὴ τοῦ θέματος, ἄλλων δὲ προτεινόντων τὸ ἐγκώμιον τῆς πτωχείας, ἢ τῆς μετριότητος, ἐγένετο δεκτόν, τῇ προτάσει τοῦ Taine, ὑποστηριζομένου ὑπὸ τοῦ Renan, ὅπως ὡς θέμα τοῦ ἐπιόντος διαγωνισμοῦ ὁρισθῇ ἡ *Παλλὰς Ἀθηνᾶ*.

— Τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Βασιλικῆς ἀστρονομικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἔξοχον ἄγγλον ἀστρονόμον W. Huggins.

— Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Πικὰρ ἐφεῦρε νέον ὅπλον, πληρούμενον εἰς δύο χρόνους καὶ ῥίπτον ἀνὰ πᾶν λεπτὸν 30 βολάς.

— Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀπέθανεν ἐσχάτως διάσημος Ἀθίγγανος μουσικὸς ὁ Racz Pali, ἀνὴρ λίαν παράδοξος τὸν χαρακτῆρα. Διηύθυνεν ὀρχήστραν, ἥτις περιήρχετο τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, ἀκουομένη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ὁ Racz Pali διέμενε κυρίως ἐν Λονδίνῳ, ἔνθα ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐχάρισε πρὸς αὐτὸν ἀδαμάντινον δακτύλιον ἀξίας πολλῶν χιλιάδων φράγκων. Τετράκις νυμφευθείς, ἀπέκτησε τεσσαράκοντα τέσσαρα τέκνα, ἅτινα παρίσταντο ἅπαντα παρὰ τὴν κλίνην τοῦ θανάτου του.

— Ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, οὐτινος τὸ εὔρωστον καὶ νεάζον, οὕτως εἰπεῖν, γῆρας, ἐθαύμασαν πάντες οἱ προσελθόντες νὰ προσενέγκωσιν αὐτῷ τὸν φόρον τῆς λατρείας ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων του, δὲν διεκρίνετο πάντοτε ἐπὶ σωματικῇ ἀκμῇ ταύτην ἐκτήσατο βραδύτερον ἐν τῇ μακρᾷ αὐτοῦ ἐξορίᾳ. Οὐδέποτε δὲ πλάσμα ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τόσῳ ἀδύνατον καὶ νοσηρόν, παρέχον ὀλιγωτέρας ἐλπίδας βιωσιμότητος. Ἡ κυρία Οὐγκὼ γράφει που τὰ κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ συζύγου της, καθ' ἃ ἤκουσεν ἀφηγούμενα ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ ποιητοῦ. «Ἦτο κατὰ τὸ ὕψος ἴσος μὲ ἓν μαχαίριον. Διὰ νὰ τὸν σπαργανώσουν τὸν ἀπέθηκαν ἐπάνω εἰς μίαν ἕδραν, ὅπου ἔπιανε τόσον ὀλίγον τόπον, ὥστε ἠδύναντο μαζῆ του νὰ χωρέσουν καὶ ἄλλοι ἓξ ὡς αὐτόν. Ἐκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς του διὰ νὰ τὸν ἴδουν. Εἶχεν ἔλθει τόσον ἄσχημος εἰς τὸν κόσμον, καὶ τόσον ὀλίγον ὡμοίαζε μὲ ἀνθρώπινον ὄν, ὥστε ὁ παχουλὸς Εὐγένιος, ὁ ἀδελφός του, ὅστις ἦτο 18 μηνῶν, καὶ μόλις ὡμίλει, ἀνέκραξε παρατηρῶν αὐτόν: «*Oh! la bébête!*» Ὁ Εὐγένιος ἀπέθνησκεν ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἐν ᾧ τὸν Οὐγκὼ θὰ εὐτυχήσῃ ἴσως νὰ προσίδῃ ἀνατέλλων καὶ ὁ εἰκοστὸς αἰών.

Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ Δ' τεῦχος τῆς «Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος», οὐτινος τὰ περιεχόμενα ἀναγράφομεν ἐνταῦθα: Στεφάνου Α. Κουμανούδη, Ἀττικὸν ψήφισμα. — Χ. Τσούντα, Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροπόλεως. — Τ. Νερούτσου, Σημειώσεις ἐπὶ δέκα μομίαις. — Δ. Φιλίου, Γλυπτὰ ἐξ Ἐλευσῖνος. — Ι. Χ. Δραγάτση, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πειραιῶς. — Κ. Καραπάνου, Ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου. — Ι. Πανταζίδου, Βραχεῖαι σημειώσεις εἴς τινας ἐξ Ἐλευσῖνος ἐπιγραφάς.

Σύμμικτα: Α. Νικήτσκη, Προσθήκη εἰς τὴν ἐκ Δελφῶν ἐπιγραφήν. — Ι. Χ. Δραγάτση, Ἀναθηματικὴ ἐκ Πειραιῶς ἐπιγραφή. — Κ. Δ. Μυλωνᾶ, Ἐπιγραφὴ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. — Τοῦ αὐτοῦ, Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσσαλίας. — Α. Δημη-